

GENERALINIO ADVOKATO
ANTONIO TIZZANO IŠVADA,
pateikta 2004 m. gegužės 25 d.¹

1. Šioje byloje nagrinėjamas Europos Bendrijų Komisijos apeliacinis skundas dėl 2002 m. spalio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tetra Laval prieš Komisiją* (T-80/02, Rink. p. II-4519), kuriuo jis panaikino „taikant 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės 8 straipsnio 4 dalį 2002 m. sausio 30 d. Komisijos priimtą sprendimą, nustatantį veiksmus veiksmingai konkurencijai atstatyti (byla COMP/M.2416 – *Tetra Laval prieš Sidel*)“.

reglamentu (EEB) Nr. 4064/89² (toliau – reglamentas dėl koncentracijų arba reglamentas) buvo nustatyta Bendrijos mastu vykdomų koncentracijų kontrolė³. Dėl šio tikslo buvo nustatyta, kad apie šiuos veiksmus turi būti iš anksto pranešta Komisijai, kuri, taikydama reglamento 2 straipsnio kriterijus, turi įvertinti jų suderinamumą su bendrąja rinka.

I — Teisinis pagrindas

2. Kaip žinoma, siekiant prisidėti prie „sistemos, užtikrinančios, kad konkurencija vidaus rinkoje nebūtų iškraipoma“ (EEB sutarties 3 straipsnio f punktas, po pakeitimo – EB sutarties 3 straipsnio g punktas, dabar – EB 3 straipsnio g punktas) sukūrimo, Tarybos

3. Šioje byloje primintina, kad pagal reglamento 7 straipsnio 1 dalį Bendrijos mastu vykdoma koncentracija neturi būti vykdoma prieš pranešant apie ją Komisijai ir be Komisijos tiesioginio arba netiesioginio leidimo. Vis dėlto to paties straipsnio 3 dalyje yra nustatyta, kad tai neužkerta kelio „vykdyti viešąjį konkursą, apie kurį <...> buvo pranešta Komisijai, su sąlyga, kad konkurso nugalėto-

2 — 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 395, p. 1, pataisyta versija OL L 257, 1990, p. 13). Reglamentas Nr. 4064/89 iš dalies pakeistas 1997 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1310/97 (OL L 180, p. 1).

3 — „Koncentracijos“ apibrėžimas yra pateiktas reglamento 3 straipsnyje, o 1 straipsnio 2 ir 3 dalys nustato, kada koncentracija laikoma vykdoma „Bendrijos mastu“.

¹ — Originalo kalba: italų.

jas nesinaudos kartu su vertybiniais popie-
riais gauta balsavimo teise arba naudosis ja
tik tam, kad išsaugotų visą investicijų vertę
remdamasis Komisijos <...> suteiktu leidimu
nukrypti nuo šių nuostatų“.

4. Dėl sprendimų, kuriuos gali priimti Ko-
misija, primintina 8 straipsnio 3 dalis, pagal
kurią, jei yra įvykdytos sąlygos, Komisija
„skelbia koncentraciją nesuderinamą su
bendraja rinka“. Toliau to paties straipsnio
4 dalyje yra nustatyta, kad „jei koncentracija
jau yra įvykdyta, Komisija gali pagal 3 dalį
priimtu arba atskiru sprendimu pareikalausti
atskirti sujungtas įmones arba turtą, nutraukti
bendrą kontrolę arba imtis bet kokių kitų
veiksmingos konkurencijos sąlygoms atsta-
tyti reikalingų veiksmų“.

„6 2001 m. kovo 27 d. pagal Prancūzijos
teisę įsteigta privati įmonė *Tetra Laval*
SA, dukterinė įmonė, kurios 100 %
akcijų priklauso *Tetra Laval BV* finansų
bendrovei, priklausančiai *Tetra Laval*
grupei (toliau – *Tetra* arba ieškovė), šios
vardu paskelbė viešą konkursą dėl visų
apyvartoje esančių Prancūzijos biržoje
kotiruojamos įmonės *Sidel SA* akcijų
pirkimo. *Tetra Laval SA* tą pačią dieną
iš *Azeo* (5,56 %) ir *Sidel* valdybos
(4,19 %) įsigijo apie 9,75 % *Sidel* kapitalo.

7 Po šio konkurso *Tetra* įsigijo apie 81,3 %
apyvartoje esančių *Sidel* akcijų. Pasibai-
gus konkursui, ieškovė įsigijo kai kurių
papildomų akcijų, ir dabar ji turi apie
95,20 % *Sidel* akcijų ir 95,93 % *Sidel*
balsavimo teisių.

II — Faktinės aplinkybės ir procedūra

*Veiksmai, apie kuriuos buvo pranešta, ir
procedūra Komisijoje*

5. Skundžiamame teismo sprendime atku-
riant faktines aplinkybes paaiškėja šios aplin-
kybės:

8 2001 m. gegužės 18 d. Komisija gavo
pranešimą apie sandorius, kuriais *Tetra*
įsigijo savo dalį *Sidel* įmonėje. Pagal
reglamento 7 straipsnio 3 dalį ieškovė
įsipareigojo be tiesioginio Komisijos
leidimo nesinaudoti balsavimo teise,
kurią suteikia šios akcijos.

- 9 Šalys sutinka, kad sandoriai yra įgijimas pagal reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktą, vykdomas Bendrijos mastu, kaip apibrėžta reglamento 1 straipsnio 2 dalyje.
- 10 2001 m. spalio 30 d. Komisija priėmė sprendimą pagal Reglamento Nr. 4064/89 8 straipsnio 3 dalį (C(2001) 3345 galutinis (byla COMP/M.2416 – *Tetra Laval prieš Sidel*), toliau – sprendimas dėl nesuderinamumo).
- 15 Taikydama reglamento 8 straipsnio 4 dalį, Komisija 2002 m. sausio 30 d. priėmė sprendimą, reikalaujantį imtis priemonių veiksmingai konkurencijai atstatyti (byla COMP/M.2416 – *Tetra Laval prieš Sidel*) (toliau – sprendimas dėl atskyrimo). 2002 m. vasario 4 d. ieškovei įtektu sprendimu dėl atskyrimo reikalaujama, kad *Tetra* perleistų *Sidel* akcijas, ir numatomi šiam atskyrimui taikytini principai.
- <...>“

Pirmosios instancijos teismo sprendimas ir Komisijos Teisingumo Teismui pateikti apeliaciniai skundai

- 11 Pagal šio sprendimo 1 straipsnį:

„Koncentracija, apie kurią 2000 m. gegužės 18 d. Komisijai pranešė *Tetra Laval BV* <...>, kuriai ši koncentracija leido įsigyti išimtinę įmonės *Sidel SA* kontrolę, yra nesuderinama su bendrąja rinka ir EEE susitarimu.“

6. Ieškiniais, kuriuos Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2002 m. sausio 15 d. ir 2002 m. kovo 19 d., *Tetra* ginčija abu sprendimus.

7. Pirmosios instancijos teismas dėl šių ieškinių atsakė dviem 2002 m. spalio 25 d. sprendimais, kuriais jis: i) byloje T-5/02 (Rink. p. II-4381) panaikino „sprendimą dėl nesuderinamumo“ ir ii) byloje T-80/02 panaikino „sprendimą dėl atskyrimo“.

<...>

8. Antrajame sprendime, kuris yra skundžiamas šiuo apeliaciniu skundu, Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, tvirtina, kad „sprendimo dėl įmonių atskyrimo priėmimas po sprendimo, pripažįstančio koncentraciją nesuderinamą su bendrąja rinka, priėmimo suponuoją tai, kad tas sprendimas dėl nesuderinamumo yra teisėtas“⁴. Priminęs, jog sprendimas dėl nesuderinamumo buvo panaikintas sprendimu byloje T-5/02⁵, Pirmosios instancijos teismas tik nurodė, kad „sprendimo dėl nesuderinamumo neteisėtumas <...> sukelia sprendimo dėl atskyrimo neteisėtumą, todėl <...> prašymas panaikinti sprendimą dėl atskyrimo yra tenkintinas“⁶.

9. Apeliaciniu skundu, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2003 m. sausio 8 d., Komisija apskundė šiuos du sprendimus ir paprašė juos panaikinti.

sprendimą, susijusį su „sprendimu dėl nesuderinamumo“, jis taip pat turi panaikinti ir sprendimą, susijusį su „sprendimu dėl atskyrimo“, kuris pagrįstas sprendimu dėl nesuderinamumo.

11. Kadangi Teisingumo Teismui pasiūliau atmesti apeliacinį skundą byloje C-12/03 P, manau, kad šis apeliacinis skundas taip pat yra atmestinas, ir *Tetra* pareikštų prieštaravimų dėl priimtino nagrinėti nereikia⁷.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

III — Teisinis vertinimas

10. Šioje byloje pagrįsdama savo apeliacinį skundą Komisija nurodo tik tai, kad jei byloje C-12/03 P Teisingumo Teismas panaikins

12. Remdamasis Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalimi ir atsižvelgdamas į padarytas išvadas dėl apeliacinio skundo atmetimo, manau, kad Komisija turi atlyginti bylinėjimosi išlaidas.

4 — 37 punktas.

5 — 41 punktas.

6 — 42 punktas.

7 — Šiuo klausimu žr. 2002 m. vasario 26 d. Sprendimą *Taryba prieš Boehringer* (C-23/00 P, Rink. p. I-1873, 51 ir 52 punktai), iš kurio matyti, kad, siekdami proceso ekonomijos, Bendrijos teismai gali atmesti ieškinį dėl esmės, nenagrinėdami atsakovės pareikštų prieštaravimų dėl priimtino.

IV — Išvada

13. Atsižvelgdamos į išdėstytus samprotavimus, Teisingumo Teismui siūlau paskelbti, kad:

- apeliacinis skundas turi būti atmestas,
- Komisija turi atlyginti bylinėjimosi išlaidas.